

LA IMPORTÀNCIA DEL CONSERVATORI

Si hi ha un tema que ha provocat la mobilització de la societat alteana com feia temps que no passava ha sigut, sense dubte, l'intent de l'equip de govern d'eliminar el Grau Elemental del Conservatori Municipal de Música.

El 22 de juliol el BLOC va conèixer, de mà del regidor de cultura, els plans dissenyats per pal·liar el dèficit anual de 529.000 euros que, segons el govern municipal, genera el Conservatori. Per a ells, l'única solució possible consistia en una pujada de taxes del 400% i la supressió del Grau Elemental de l'ensenyament del centre, que passaria a ser assumit per la Societat Filharmònica.

Eixa "única solució" és la que també se'ls va exposar a l'executiva del l'AMPA i als pares i mares en general del Conservatori en diversos encontres en el Centre Social que només van servir per constatar que la proposta que presentava el Partit Popular era tancada i que, segons ells, si no s'adoptava amb urgència, s'hauria de tancar el Conservatori.

Davant d'eixa amenaça, els usuaris del Conservatori van iniciar una campanya admirable de recollida de firmes i de pressió al carrer per tal que el govern municipal reconsiderara la seua postura.

Per la nostra banda, els regidors del BLOC ens vam reunir amb totes les parts implicades: l'AMPA, la direcció del Conservatori, la Filharmònica i, també amb la Societat Recreativa Musical d'Altea la Vella, la gran oblidada en tota esta proposta.

Eixos encontres ens van reafirmar en la nostra postura: és imprescindible que el Conservatori mantinga el Grau Elemental perquè, del contrari, acabarà desapareixent també el Grau Professional per la manca d'alumnes.

Al mateix temps, açò ens ha servit a tots per reflexionar sobre l'arrel del problema, que no és altra que l'abandó i la mala gestió continuada des que es va inaugurar el centre l'any 97. Perquè no s'han actualitzat els preus d'una manera progressiva? Per què no s'ha treballat, com es va anunciar, per aconseguir que el nostre conservatori fóra comarcal i de gestió de Conselleria i, així, no li costara ni un euro al poble?

La reculada del govern en el plenari extraordinari del dia 19 va evidenciar -a banda que el PP només busca l'enteniment amb el que ja és, a tots els efectes, el seu soci, Cípal- que existeixen més alternatives que la que els dos partits en el poder ens van proposar de manera unilateral.

De fet, vam aprovar dos de les mesures que el BLOC considerava necessàries, que es mantinguera el Grau ELEMENTAL i que es creara una mesa de negociació per buscar -entre tots i totes- alternatives a la sostenibilitat del Conservatori. Per contra, PP i Cípal no van acceptar la nostra proposta de fer que la pujada de taxes "acceptada" per l'AMPA s'implantara de manera progressiva en els pròxims dos anys.

Per al BLOC, l'últim lloc per on s'ha de retallar és en educació. Creiem que la proposta de partida del regidor de cultura d'eliminar l'elemental per motius econòmics és l'última que s'havia d'haver considerat. Com s'ha demostrat, n'hi havia d'altres. Podem passar tres anys sense invertir en "rotundes" però de cap manera es pot deixar d'invertir en l'educació dels nostres fills i filles. El PP hauria de tindre clar com nosaltres que les despeses en educació són una inversió, mai un gasto.

Cal que l'equip de govern ens mostre els pressupostos municipals al complet i també el pla de regeneració econòmica dissenyat per poder consensuar en quines partides es pot reduir. En el BLOC considerem que educació, cultura, sanitat i benestar social són àrees en les quals s'haurien d'optimitzar al màxim els recursos, però mai reduir-ne els seus serveis.

En este cas, la música forma part del nostre caràcter com a poble i juga un paper positiu fonamental en el desenvolupament com a persones dels nostres xiquets i xiquetes. Per això, als regidors del BLOC ens sembla molt poc seriós que es propose una retallada del 30% en totes les àrees sense conèixer les necessitats de cadascuna i les conseqüències que tindria en el dia a dia del nostre poble.

PRESENT I FUTUR DEL RIU ALGAR

El BLOC d'Altea sempre ha estat, està i estarà per la defensa i protecció del riu Algar com a espai natural.

Per això, i perquè pensem que cal que els alteans i alteanes estiguen informats de la situació dels projectes que afecten este paratge, el Col·lectiu Local del BLOC d'Altea va celebrar un xarrada-col·loqui amb el títol "Present i futur del Riu Algar" en la qual participaren com a ponents l'advocat urbanista Josep Lluís Ferrando i el biòleg Enrique Murgui.

L'Acte va ser un èxit i no descartem repetir-lo davant les demandes de la gent que no va poder estar o no es va assabentar. Assistiren 150 persones que participaren obertament en el col·loqui posterior a la xarrada. Entre els assistents es trobaven persones representatives dels diferents sectors socials alteans.

Els ponents van realitzar una clarificadora i interessant exposició sobre el procés seguit per aconseguir la paralització del Pla Parcial "Los Puentes del Algar". Els regidors del BLOC van insistir en el seu clar posicionament a favor de la protecció del Riu Algar i informaren que en este moment el Col·lectiu està personat en el Tribunal Suprem on el contenciós es troba recorregut per la part urbanitzadora.

D'altra banda, també van explicar en quina situació es troba la sol·licitud de declaració del Riu Algar com a Parc Natural, figura de protecció que evitaria qualsevol intent de construir este sector i que va ser denegada per Conselleria a l'endemà de les eleccions.

De fet, en l'últim plenari es va decidir, de nou per unanimitat, remetre una contestació política urgent a l'escrit de denegació, que anirà acompanyada dels informes tècnics pertinents.

En eixe plenari vam poder constatar que han començat les colzades per atribuir-se la paternitat/maternitat de la protecció del riu.

Nosaltres ho tenim clar, l'Algar és encara riu per dos motius:

El primer, pel treball coherent i constant del BLOC per protegir-lo i impedir la seua urbanització i perquè portem 10 anys assumint els costos de l'advocat que ens assessora en este tema i ha aconseguit paralitzar el pla parcial.

El segon, gràcies a l'esforç de molts alteans i alteanes que han estat empenent accions encaminades a protegir-lo (amb firmes contra el PAI en els seus inicis, amb recursos presentats als tribunals, amb l'exercici democràtic del vot, etc).

Per cert algun dia el senyor Ortiz haurà d'explicar al poble d'Altea el canvi sobtat de

criteri respecte a la protecció del riu i del projecte "Los Puentes del Algar", el qual defensava com la solució a tots els problemes d'Altea i ara diu que "NUNCA MÁS OTRO PROYECTO IGUAL..."

Actituds tan inconscients com la seua han portat a la ruïna a moltes empreses que confiaren en les seues paraules i, molt probablement, la mala gestió que s'ha fet del PAI portarà a la ruïna per molts anys a l'Ajuntament d'Altea.

EL CORREDOR VERD I EL CAMÍ FONDO

En el BLOC pensem que estos dos projectes s'han de dedicar a la finalitat per a la qual han estat dissenyats.

El Corredor Verd hauria de ser una via d'ús peatonal i de bicicletes amb l'accés més còmode -el que el veïnat trie- per als vehicles de les vivendes afectades. A més, obrir-lo al trànsit rodat -com ha suggerit algun representant del govern municipal- és una solució improvisada que implicaria la ràpida degradació d'un paviment que no ha estat pensat per a eixe ús.

Per la seua part, en el Camí Fondo s'hauria d'adequar també un carril bici i senyalitzar-lo per a l'ús peatonal, de manera que quede connectat per a eixos usos amb el Corredor Verd i se li done continuïtat fins a Altea la Vella

A banda d'això, li hem de donar una solució al trànsit de vehicles i donar-li una eixida -ara tallada pel Corredor Ver- que hauria de tindre en compte el traçat dels vials que preveu la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana.

EMPRESA RESPONSABLE
DE LA GESTIÓN DEL AGUA Y
DEL SANEAMIENTO
EN ALTEA

TELÉFONOS DE INTERES:

ABONADOS: 96 584 37 00
AVERIAS (24 hs): 96 386 06 38

Aigües d'Altea

C/ Camí de l'Algar, 6
03590 - Altea

I ARA... QUÈ?

Los tres meses transcurridos desde las pasadas elecciones municipales nos proporcionan una perspectiva mucho más sosegada y completa desde la que analizar lo sucedido.

El sentido común nos dice que la primera lectura de los resultados electorales que hicimos en el Bloc es correcta: tras un proceso de ruptura que había dejado al colectivo en una situación delicada, prácticamente sin opciones de obtener un resultado digno, el hecho de superar el número de votos de los anteriores comicios es una muy buena noticia.

Y, sin embargo... tenemos que confesar que esperábamos más. Nuestras expectativas tenían cierta base racional.

Las nuevas incorporaciones que llegaban al colectivo se movían en círculos totalmente ajenos a la política en general y al Bloc en particular. Por tanto, esperábamos que esas aportaciones se sumaran a la base de electores del Bloc. Es evidente que esto no ocurrió. Parece, pues, que muchos de los que en el 2007 votaron Bloc no lo han hecho en esta ocasión.

No se trata a estas alturas de especular sobre el destino final de esos votos, sino de saber las razones por las que se fueron a otra parte y centrarnos en aquellas que sean atribuibles a nuestra propia acción como grupo político.

Habrà que admitir que hemos tenido un problema de comunicación con estas personas: no les hemos sabido hacer llegar nuestra versión de lo que ha sucedido en el Bloc durante estos últimos meses. Y nuestra versión es que **"hemos recuperado sensaciones olvidadas de democracia interna"**.

El grado de participación en la toma de decisiones, el intercambio sin complejos ni prejuicios de ideas y puntos de vista, la calidad de las aportaciones, el ambiente cooperativo... todas esas cosas que cohesionan y dan sentido a nuestra pertenencia a este grupo, son una base excelente para crecer y ofrecernos como una alternativa seria.

Nuestro entusiasmo ha tenido su parte negativa: hemos pecado de optimistas al dar por sentado que todo esto se transmitía al exterior por sí solo, y no hemos valorado que la llegada de gente sin relación previa con el Bloc a la lista podría ser percibida con cierto recelo, como un desapego por lo hecho hasta entonces. Y nada más lejos de la realidad. Este es el problema de comunicación que nos conviene a todos resolver, porque estoy convencido que a ese votante en particular al que nos estamos refiriendo no le hace

ninguna gracia ver que quizá su voto haya servido para apuntalar un gobierno del partido popular.

Tras las elecciones, que no dieron ninguna mayoría absoluta, se iniciaron los contactos lógicos entre todos los partidos. Cuando CIPAL, al día siguiente de conocer los resultados, **se apresuraba a buscar una cabeza de turco al que cargar con la muerte de un posible tripartito**, empezamos a sospechar que, en realidad, nuestras opciones se reducían a dos: o bien participar en un pacto de gobierno con el PP (por cierto, en aquellos días no se nos exigía ningún examen de aptitud para merecer ese honor), o bien trabajar desde la oposición.

El colectivo se decantó por esta segunda opción y desestimó una eventual entrada en el gobierno junto al PP. Por respeto a nuestros votantes, a quienes no se les hubiera pasado por la cabeza que hiciéramos tal cosa y porque creemos en cada palabra que les hemos dirigido.

Porque no podíamos reforzar con nuestro apoyo ciertas conductas y las actitudes que hemos vivido a lo largo de la campaña y sufrido a pie de urna. Porque para profundizar en el qué y en el cómo de nuestros objetivos, y más en los tiempos que se avecinan, necesitaremos nuestras dos manos libres y no podemos permitirnos el lujo de tener una ocupada tapándonos la nariz: la corresponsabilidad en la acción de gobierno requiere de una confianza en el socio que, teniendo en cuenta los precedentes, no existe.

Y, para acabar esta lista de porqués, por coherencia. Esa coherencia que tanto incomoda a los líderes de los partidos que conformarán el gobierno municipal. Sobre todo a la Sra. Punset, porque la pone en evidencia y la fuerza a dar explicaciones que son una contradicción en sí mismas.

Dice la Sra. Punset que el tripartito hubiera sido poco democrático, un fracaso en la práctica y que no apoyaría nunca una coalición que privara de la alcaldía al partido más votado. Y a la vez pretende vendernos que fueron otros quienes

descartaron ese pacto.

Hemos insistido en esta campaña en la necesidad de un cambio de estilo. El cambio de estilo viene de la mano de nuevos enfoques sobre cuál ha de ser nuestro papel.

Aspiramos a ser una alternativa de gobierno. Pero no solo eso, sino que nuestro reto es contribuir a la vertebración de una sociedad civil más fuerte y dotarla de mecanismos más eficaces de participación.

Desmontemos un malentendido que viene alentándose desde los partidos mayoritarios: la calidad de la democracia no se mide en las elecciones que se celebran cada cuatro años, sino en el control eficaz del poder político, en aquello que ocurre y deja de ocurrir entre elección y elección. Cuando en las calles se reclama una democracia real ya, se está aludiendo a la necesidad de que funcione este control que actualmente brilla por su ausencia y que desemboca en el descrédito de las instituciones y de quienes las ocupan.

¿Pecamos de ambiciosos? ¿Somos unos idealistas trasnochados, unos ingenuos? Puede ser. **Pero puede que esa ingenuidad sea contagiosa y, quién sabe, quizá algunas de las cuatro mil personas que no han dicho nada en estas elecciones (más del 29% de los que tienen derecho a voto en Altea) se decidan a hablar la próxima vez.**

FOMENT DE L'OCUPACIÓ?

El govern del PP ha començat la legislatura amb una proposta a tres bandes per a fomentar l'ocupació. És a tres bandes perquè en la pensada hi participen la regidoria d'Escena Urbana, la de Foment de l'Ocupació i la de Turisme i Comerç.

Es tracta de deixar que els bars i restaurants del Passeig Marítim i del de Sant Pere amplien les seues terrasses sense cap cost addicional per tal de fomentar l'ocupació i de pal·liar els efectes de la crisi econòmica i de les futures obres del Front Litoral en este sector.

No posarem en qüestió les bones intencions de les tres regidories implicades en la proposta però, **en el BLOC, estem obligats a plantejar els nostres dubtes i alternatives davant d'esta ocurrència:**

1- Com es controlarà que realment es fomenta l'ocupació? S'haurà de presentar el contracte dels nous treballadors o treballadores en les dependències de l'Ajuntament?

2- Fins a quin punt es poden ampliar les terrasses si ja és pràcticament impossible passejar per esta zona com a conseqüència de l'excessiva ocupació que es permet?

3- Si no es pot passejar pel Passeig perquè no n'hi ha lloc, quins turistes seuran en les terrasses immenses?

4- No és contraproduent deteriorar més la imatge de la nostra primera línia?

5- Si, ara per ara, les terrasses estan

"Si a la falta de neteja –que mereix un capítol a banda- i a la proliferació de marquesines incontrolades li sumem una explotació desmesurada i desordenada de l'espai públic, el que tindrem és una espantada del turisme de qualitat que pretenem atraure"

mig buides, per a què necessiten més taules, per a que estiguen buides del tot?

6- Si el que es pretén és pal·liar els efectes que tindran les obres del Front Litoral, per què no se'ls baixa la taxa d'ocupació de la via pública?

En el BLOC pensem que Altea no es pot permetre que la seua primera línia es deteriore d'eixa manera i així li ho hem fet saber al govern del PP. Si a la falta de neteja –que mereix un capítol a banda- i a la proliferació de marquesines incontrolades li sumem una explotació desmesurada i desordenada de l'espai públic, el que tindrem és una espantada del turisme de qualitat que pretenem atraure. Per això, **exigim que s'aplique l'Ordenança d'Ocupació d'Espais Públics en vigor.**

No podem deixar que "el tot val" siga la política que seguim mentre esperem l'execució de les obres del Front Litoral, això no beneficiarà ningú, ni als alteans i alteanes en general, ni als bars i restaurants ni a els turistes.

IMMA OROZCO

EDUCACIÓ PLURILINGÜE?

Aquesta és la pregunta que molta gent es fa i, evidentment, la resposta ha de ser afirmativa. És necessari un model plurilingüe on l'anglès vaja de menys a més, però mai en detriment de la nostra llengua, el valencià.

S'ha de mirar i remirar el decret presentat per l'anterior Conseller d'Educació, Alejandro Font de Mora (el mateix conseller que volia implantar la matèria de la ciutadania en anglès, el mateix que va posar el xinès i el mateix que va dir que no s'adheria al programa digital 2.0 perquè els portàtils provocaven miopia) i s'ha de pensar en les conseqüències que tindrà aquest decret en el sistema educatiu valencià:

- 1) Nega a les famílies el dret de poder elegir (aquells que ho podien fer) entre l'ensenyament en valencià o la incorporació progressiva al valencià.
- 2) Ha estat rebutjat per nombroses institucions, per les tres universitats de la Comunitat Valenciana, per l'Associació d'Inspectors d'Educació del País Valencià (Adide) -que entenen que tant el projecte de decret com l'ordre de la xarxa de centres plurilingües responen a "plantejaments demagògics sense fonament". Aquest col·lectiu defensa el tracte particular a les llengües autòctones minoritzades com ara ho és el valencià.
- 3) Atempta contra els drets professionals del professorat.

El més trist de tot és que aquest model ja s'ha implantat en altres comunitats com ara la Gallega i el fracàs escolar ha sigut la resposta al model. Si ja de per si hi ha matèries que resulten més complicades a l'alumnat, si es donen en anglès ... vosaltres mateixos teniu la resposta.

Jo estic a favor d'ampliar les hores d'anglès, des de l'etapa d'infantil, des dels 3 anys, però sense haver de llevar-li hores al valencià. És la llengua en què ma mare em va regalar les primeres paraules, és la llengua en què em relacione amb els meus amics, amb la meua família, al treball ... Per què li hem de posar sempre tants entrebancs???? És que tornem a l'època en què parlar en valencià era de poble???? Jo crec que sí

No ho pense jo sola, **d'acord amb La Unitat per l'Educació Multilingüe de la Universitat d'Alacant "el projecte sembla haver estat redactat per un especialista en contraplanificació educativa (queda molt bé utilitzar les paraules model plurilingüe) amaga tota una operació que atempta contra els drets lingüístics i educatius més elementals"**.

Ara, ja no tenim a Font de Mora, ara és Jesús Ciscar. Aquest nou Conseller diu que seurà a parlar i negociar amb la comunitat educativa.

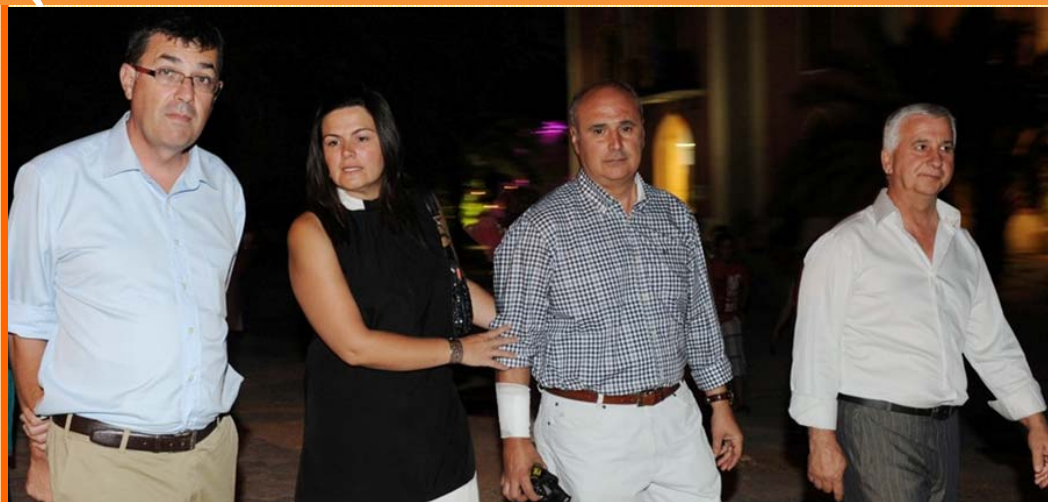
És necessari un diàleg amb els agents socials, amb els docents, amb els tècnics universitaris, amb els sindicats i amb els pedagogs perquè ells són els qui realment entenen i perquè ja n'hi ha prou d'utilitzar la llengua per a dividir la societat.

Jo dic... **SÍ AL VALENCIÀ ...**, i tu????

Mari Laviós

ENRIC MORERA A ALTEA

El diputat autonòmic i secretari general del BLOC, Enric Morera, va aprofitar una reunió de treball amb els regidors alteans per conèixer de primera mà el Castell de L'Olla.

En la reunió es va parlar de la situació del Conservatori Municipal d'Altea i de la declaració del riu Algar com a Parc Natural, temes en què la Generalitat té molt a dir.

El Síndic del Grup Parlamentari Compromís es va comprometre a continuar defensant les inversions en cultura i educació i a exigir el finançament que necessita el Parc Natural.

D'altra banda, Morera va quedar impressionat per l'esforç realitzat per a dur a terme un espectacle pirotècnic de tanta qualitat i tan atractiu per a potenciar el turisme.

LA PLANTA FORMIGONERA DEL RIU

L'empresa que explota la cantera de les Quintanes pretén reiniciar la fabricació de formigó. Amb eixa finalitat, vol desplaçar les antigues instal·lacions, ja clausurades, fora de la línia de protecció -segons ells- del Riu Algar. A banda de molts altres motius per impedir la seua activitat, estan els informes negatius dels tècnics municipals.

El BLOC ha estat al costat de l'Associació de Veïns l'Horta-Quintanes, que ha lluitat durant dècades pel tancament de la cantera, contra la formigonera i per la regeneració del Tossal de les Quintanes.

Per tot això, estem iniciant el procés per personar-nos junt a l'Associació de veïns l'Horta-Quintanes en el contenciós que l'empresa ha presentat contra l'Ajuntament.

La Corporació Municipal no hauria d'allargar la vida d'una activitat insalubre i nociva a la vora d'un nucli de cases centenàries i del Riu Algar, sobretot quan tots els partits polítics ens acabem de pronunciar per la declaració del riu com a Parc Natural.

Altea ha de promoure activitats respectuoses amb les persones i amb el medi ambient per assegurar la qualitat de vida dels seus habitants i atraure de nou el turisme de qualitat que necessitem per a reactivar la nostra economia.

Estaria molt bé que la senyora Carolina Punset s'aplicara les seues reflexions escrites en l'article "Sal del rebaño" del 7/11/09 on considerava al PP un ramat d'ovelles i criticava aquells que volien formar part del "ramat". Podeu trobar l'Article a Internet.

VAL LA PENA TORNAR-LO A LLEGIR I REFLEXIONAR!

FARMÀCIES DE GUÀRDIA

TELÈFONS D'INTERÉS

MES DE SETEMBRE 2011		Ajuntament		96 584 13 00
GUILLEM 96 584 15 85 C\ La Sèquia 17	Dies 8,16,25,28	Ambulància DYA		96 688 41 12
		Ambulatori		96 688 00 25
LERMA 96 584 06 19 C\Pont de Moncau 1	5,10,11,14,22,27	Bombers		082
		CEAM		96 688 00 46
CAP NEGRET 96 688 14 50 Ptda Cap Negret 18 (N332)	2,12,20,30	Creu Roja		96 584 31 83
		Guàrdia Civil		96 584 05 25
SOLER 96 584 14 89 Plaça Ajuntament 22	3,4,6,13,21	Hospital Comarcal		96 589 43 62
		Palau Altea		96 688 19 24
PASSEIG 96 584 16 92 Passeig Sant Pere, 36	7,15,17,18,23,26	Taxis Altea		96 681 00 10
		Policia Municipal		96 584 55 11
FORNET 96 584 11 83 C/ Beniardà, 2	1,9,19,24,29	Residència Boqueres		96 688 17 91
		Ràdio Altea		96 584 57 06
Altea la Vella 96 584 80 57 Ctra. Callosa, local 2	Matins de dilluns a dissabte	Jutjat de Pau		96 584 15 48

Mármoles, piedras, granitos...
...de la naturaleza a su hogar.

**MÁRMOLES
RIPOLL**

Ptda. Cap Blanc, 41 - E • Tel./Fax: 96 584 15 67 • 03590 ALTEA

Poc abans de les passades eleccions vam assistir a l'esplet d'un moviment polític i social que no veiem des de feia anys. La joia tornava a molts cors en veure que de bell nou el jovent prenia els carrers reclamant el que cal.

En les formes recordava gaire la "primavera àrab". La nostra sang mediterrània s'agermanava amb les maneres amb què la gent nord-africana havia aconseguit tombar més d'un tirà. És clar que ací no ens jugàvem la vida, però els mecanismes de comunicació i convocatòria mitjançant les xarxes socials d'Internet i allò d'establir-se a les places, allà els havia resultat ben eficaç.

D'altra banda és ben cert que ací no tenim cap Mubàrak ni cap Ben Alí, però la nostra situació sense ser tan exagerada és, pel cap baix, per indignar-se. La gent d'allà ha d'enderrocar dictadures, nosaltres busquem reformar una democràcia formal per fer-la real. **Ací la política està en mans de lladres o de gent que, en arribant a governar, fan el que els dicten uns poders misteriosos que diuen "mercats"**. Les enquestes electorals deien que la colla de les gavines, amb tot el seu currículum de corrupció, arrasaria i els actuals governants per comptes de complir el seus programes, portaven mesos decretant al dictat del capital. Estava ben difícil votar i això ens recordava que la democràcia no pot ser passar per les urnes cada quatre anys i després callar i aguantar. Les reivindicacions no podien més que qualificar en un camp tan ben adobat: **l'abusador poder de la banca ha de ser deturat, el retalls de les prestacions socials bàsiques com ara ensenyament, sanitat o dependència no ens els podem empassar, la llei electoral que margina tot el que no siga bipartidisme és inacceptable, l'habitatge i el treball no poden seguir sent drets bonicament exposats en la Constitució i oblidats en la realitat de cada dia, la sostenibilitat del desenvolupament, la fi del masclisme o la desaparició dels privilegis de l'Església també arrelaven**

en les assemblees arreu de l'estat. Allò que havia nascut com a rebuig de la corrupció amb lemes com ara "No n'hi ha pa per a tant de xoriço", "No ens representeu", "No falten diners, sobren lladres",... ha donat cabuda a reclamar altres moltes coses evidents que, més o menys, la gent ja sabia però no trobava la manera de dir-les i el 15-M les ha pogut donar veu.

Aquest moviment s'organitza defugint les maneres

tradicionals, evita lideratges i alterna les persones que en fan de portaveus per estalviar personalismes. Són la ciutadania inquieta farta de la jerarquització dels grans partits que tan roïns resultats ens han donat. Es tracta de treballar amb noves formes i és l'assemblea la que decideix. Munten comissions per tractar les diferents qüestions i en cada reunió general cada comissió informa dels seus acords i els sotmet a l'aprovació de l'assemblea.

Les seues acampades a les places majors no podien fer-se infinites i, aleshores, decidiren mantenir el moviment en barris

i pobles tot buscant la continuïtat d'una empenta que, a hores d'ara, té moltíssimes coses a dir com s'ha vist fa poc a Madrid on han convergit un fum de marxades d'indignats de tots els racons de la península.

El moviment del 15-M no ha nascut de debades i tota aquesta gent al carrer no ha de deixar que els polítics a l'ús segueixen fent la seua, ara estan vigilats i s'ha decidit reclamar-los que complisquen amb el seu treball: gestionar els assumptes públics segons vol la ciutadania per comptes de fer-ho buscant privilegis i fent costat als déus mercats que res tenen a veure amb els resultats electorals.

Tot això també ha arribat a Altea. Algunes gent inquieta va convocar reunions primerament a la plaça de l'ajuntament i més tard a la rotonda del "xarco" on s'han aplegat diferents quantitats de persones per debatre de les coses del 15-M i de qualsevol altra qüestió. Van fer una concentració davant l'ajuntament en el dia de constitució i la marxa contra el pacte de l'euro on va aparèixer la Punset que no sé què dimonis hi feia perquè d'"indignada" no la veig. Una altra cosa és si busca un nou banc de vots on pescar-ne per després fer possible, com ara, que Ortiz torne a ser alcalde. **A l'assemblea d'indign@ts d'Altea, al meu parer, li manca gent jove i reivindicativa que faça el que toca, reclamar que la democràcia siga alguna cosa més que una paraula, establir la participació ciutadana com a decisiva en la política local i general, i vigilar les decisions de qui governa per tal que no ens faça cap barrabassada.**

Ens reunim al "xarco" cada dijous cap a les vuit de la vesprada i se'n pot buscar informació en facebook indignad@SAltea.

Arturo Timón

Des del BLOC vos animem a visitar la web de L'Expressió d'Altea, un espai digital en valencià per informar-vos sobre notícies, política local i temes d'interès del País Valencià en general.

<http://lexpressio.blogspot.com/>

BALTASAR RIPOLL, NOU SECRETARI COMARCAL

El passat dia 25 va tindre lloc, a la seu d'Altea, el Congrés Comarcal extraordinari del BLOC de la Marina Baixa, després de la dimissió de Vicent Serra, anterior secretari. El congrés va reunir uns 60 afiliats i simpatitzants del Bloc de les diverses agrupacions de la Marina per renovar l'executiva i la representació comarcal en els organismes de decisió del Bloc.

Del congrés va eixir la idea de seguir apostant pel treball comarcal i d'encetar les estratègies necessàries per tal de garantir una major implantació del valencianisme en la comarca. Amb Baltasar Ripoll, com a nou secretari comarcal, en la nova executiva hi haurà representació de tots els col·lectius: Imma Orozco (Altea), Pep Saval i Joan Tasa (Callosa d'en Sarrià), Ximo Baldó i Malena Soler (La Vila), Agustí Pastor i Pep Pascual (Benidorm) i Sònia Pérez i Pep Pastor (La Nucia).

A més, es van escollir els nous representants de la Marina Baixa en el Consell Nacional, màxim òrgan assembleari del partit entre congressos: Paco Escortell, Joan Tasa i Sònia Pérez (titulars) i Jaume Lloret, Mari Laviós i Pep Pastor (suplents), a més de Ripoll, com a secretari comarcal i de Vicent Llobell, elegit en el passat congrés del partit.

Després del Congrés, es va donar pas a l'assemblea comarcal ordinària per tal de discutir les estratègies de cara a la pròxima cita electoral. El col·lectiu de la Marina Baixa va demanar majoritàriament que el Bloc encapçale les possibles coalicions i llistes que es presenten a les eleccions del pròxim dia 20 de novembre. També van acordar coordinar els actes de campanya en la comarca i col·laborar amb el comitè de campanya en l'organització dels actes.

En paraules de Baltasar Ripoll "Cal aprofitar el treball comarcal i l'esforç de les últimes eleccions per aconseguir millors resultats i incorporar tota la gent que s'ha apropiat als diversos col·lectius. És important fer visible el nostre treball i la nostra opció política i ara tenim una nova oportunitat de fer-ho". Per això, a partir d'ara s'enceten una sèrie d'accions que aniran encaminades a reforçar la presència del Bloc en la comarca: la primera serà la celebració de la Festa d'Estellés, que serà el dia 9 a Altea.

II Festa ESTELLÉS

El BLOC i el BLOC JOVE de la Marina Baixa, vos convidem a "La II Festa Estellés" el pròxim 9 de setembre a partir de les 21h, en la Seu del BLOC d'Altea, al Passatge Llauredor.

La iniciativa pretén convertir Estellés en un símbol cultural que servisca de pretext per a celebrar, cada any, una Festa Estellés de reivindicació cultural valenciana.

La festa consistirà en un sopar de cabasset a la fresca i lectura de poemes de l'autor de Burjassot que acompanyarem amb l'actuació de "Pas de Quatre" a les 22:30h.

Tu porta el sopar que nosaltres posem la beguda

Preu de col·laboració: 5 €

Feu-ho córrer!

Toni Ripoll, Jaume Llinars i Imma Orozco són els nous regidors del BLOC a l'Ajuntament d'Altea.

El nostre treball no serà altre que ser la vostra veu, transmetre les vostres inquietuds i intentar portar avant les nostres propostes de programa que, si no coneixeu encara, podeu consultar en la nostra web.

Per això, vos animem a posar-vos en contacte amb nosaltres a través del nostre correu electrònic (info@blocaltea.com), la web (www.blocaltea.com) o del nostre perfil de Facebook.

També podeu passar pel despatx de l'Ajuntament de 9 a 14h, on vos atendrem personalment junt amb la nostra secretària de Grup, Maria Pérez.

